

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2255/05
28.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA" protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije broj 465-02-00427/93-07 od 6.1.2005. godine, u predmetu eksproprijacije, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 28.9.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je, kao neosnovana, žalba Preduzeća "AA" izjavljena protiv rešenja Odeljenja za urbanizam, građevinske, komunalne stambene i imovinsko-pravne poslove opštine Jagodina broj 465-5/03-04 od 16.8.2004. godine, a kojim je odbijen zahtev tužioca za poništaj rešenja navedenog organa broj 465-18/93-04 od 9.6.1993. godine o administrativnom prenosu zemljišta, kao neosnovan.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa i ponavlja navode iznete u žalbi na prvostepeno rešenje, jer je mišljenja da zbog manjkavosti učinjenih u prvostepenom postupku je tuženi organ žalbu morao uvažiti, a on je prihvatajući u potpunosti navode, interpretaciju i argumentaciju prvostepenog organa, donoseći pobijano rešenje i sam pogrešno primenio materijalni propis. U pobijanom rešenju tuženi organ navodi da se radi o nepokretnostima u društvenoj svojini (a nakon stupanja na snagu Zakona o svojini Republike Srbije - "Službeni glasnik RS", broj 53/95, 3/96, 54/96 i 32/97 u konkretnom slučaju može se govoriti o zemljištu u državnoj svojini) i da se saglasno odredbi člana 70. Zakona o eksproprijaciji, osim njegove primene u delu utvrđivanja opšteg interesa, ni jedna druga odredba istog vezana za poništaj pravosnažnog rešenja o eksproprijaciji nepokretnosti ne može primeniti na režim administrativnog prenosa, radi čega je zahtev žalioaca ocenjen kao neosnovan. Ističe da je u konkretnom slučaju eventualno Vlada RS, uz inicijativu, odnosno saglasje sa nadležnim ministarstvom (radi se o poljoprivrednom zemljištu) mogla biti ovlašćena da postupi po zahtevu ranijeg korisnika o vraćanju oduzetog zemljišta koje se koristi suprotno zakonu ili prirodi i nameni nepokretnosti. Smatra da konkretni administrativni prenos nepokretnosti sa jednog na drugo pravno lice iz 1993. godine suštinski i ne postoji, pa da je doneto rešenje od strane Odeljenja za urbanizam, građevinske, komunalne, stambene i imovinsko - pravne poslove Opštine Jagodina broj 456-18/93-04 od 9.6.1993. godine potpuno neprimenljivo, pa je isto valjalo i formalno proglasiti ništavim ili zahtev stranke bar proslediti na odlučivanje nadležnom organu. Pošto je tuženi organ svoj upravni akt zasnovao na identičnom zaključku prvostepenog organa bez valjane činjenične podloge, tužilac predlaže sudu da tužbu uvaži a pobijano rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je, po oceni suda, postupio tuženi organ kada je odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca protiv prvostepenog rešenja nalazeći da je to rešenje doneto bez povreda pravila postupka i zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava, odredaba Zakona o eksproprijaciji ("Službeni glasnik RS", broj 44/96) na koje se tuženi organ pravilno poziva u osporenom rešenju.

Iz spisa predmeta vidi se da je prvostepeni organ svoju odluku zasnovao na odredbi člana 36. stav 3. Zakona o eksproprijaciji kojom je propisano da će se na zahtev ranijeg sopstvenika eksproprijisane nepokretnosti pravosnažno rešenje o eksproprijaciji poništiti ili izmeniti ako korisnik eksproprijacije u roku od tri godine od pravosnažnosti odluke o naknadi odnosno od dana zaključenja sporazuma o naknadi nije izvršio prema prirodi objekta znatnije radove na objektu radi čije je izgradnje izvršena eksproprijacija, kao i odredbe člana 70. istog Zakona.

Iz spisa predmeta, odnosno rešenja o utvrđivanju opšteg interesa SO Jagodina broj 020-99/92-01 od 17.11.1992. godine, kao i kopije plana RGZ-a od 22.5.2003. godine se vidi da se radi o nepokretnostima u društvenoj svojini, a za iste je pomenutim rešenjem SO Jagodina utvrđen opšti interes i koje su administrativnim prenosom prenete u korist "BB", to se rešenje Odeljenja za urbanizam, komunalne, stambene i imovinsko-pravne poslove Opštine Jagodina broj 465-18/93-04 od 9.6.1993. godine ne može poništiti pod uslovima i na način propisan članom 36. stav 3. Zakona o eksproprijaciji. Ovo stoga što je administrativni prenos nepokretnosti poseban pravni institut.

regulisan zakonom, za koji se samo opšti interes u smislu odredbe člana 70. Zakona o eksproprijaciji utvrđuje na isti način kao i za eksproprijaciju nepokretnosti, pa se poništaj rešenja o administrativnom prenosu nepokretnosti ne može vršiti na način i pod uslovima koji su zakonom određeni za poništaj rešenja o eksproprijaciji. Tuženi je za svoju odluku u obrazloženju osporenog rešenja dao pravno valjane razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Sud je cenio i ostale navode iz tužbe pa je našao da isti nisu osnovani i da ne mogu dovesti do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja.

Sa napred iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96) odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE, U BEOGRADU,

dana 28.9.2005. godine, U. 2255/05.

Zapisničar, Predsednik veća,

Milan Komlenović, s.r. sudija,

Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

ljm